

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 April 1873, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes dels olika beslut dels återremiss i vissa delar af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 4, angående villkoren för tillverkning och försäljning af bränvin.

Enligt ankomna protokollsutdrag hafva Kamrarne vid behandlingen af Utskottets ofvannämnda betänkande dels stadnat i olika beslut angående vissa punkter, dels återremitterat tvänne hemställanden; Och får Utskottet med anledning häraf nu afgifva utlåtande.

Under punkten 9 hade Utskottet hemställt, att § 1 skulle erhålla följande lydelse: »Bränvin må ej till mindre belopp än 50 kannor säljas af anuan än den som enligt § 2 eller 4 dertill berättigad är.»

Denna hemställan har af Första Kammaren blifvit bifallen med den förändring, att orden »50 kannor» utbyts mot orden »30 kannor»; hvaremot Andra Kammaren, med afslag å Utskottets förslag, beslutit, att denna paragrafs nuvarande lydelse skulle bibehållas oförändrad. Då någon sammanjemkning af dessa Kamrarnes beslut icke synes Utskottet kunna ifrågakomma, lärer frågan om den föreslagna förändringen af § 1 i gällande förordning angående försäljning af bränvin, jemlikt 63 § Riksdags-ordningen, böra anses hafva för denna Riksdag förfallit, hvilket Utskottet

1:o

skolat för Riksdagen anmäla.

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 5 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

1

I 17 punkten, hemställen litt. c, hade Utskottet föreslagit, bland annat, att 1:sta punkten i 2 mom. af § 18 skulle erhålla följande i författningsförslaget intagna lydelse:

»Då i stad minuthandel med eller utskänkning af bränvin eller beggdera blifvit af bolag öfvertagen, skall, förutom den i § 10 bestämda afgift, bolaget afstå hela den nettovinst, som, sedan nödiga förvaltningskostnader blifvit afdragna, enligt bolagets räkenskaper visat sig hafva uppkommit af all den bränvinshandel bolaget idkat.»

Denna framställning, som af Andra Kammaren bifallits, har af Första Kammaren blifvit godkänd med den förändring, att början af ifrågavarande moment erhållit följande lydelse: Då i stad *all* minuthandel med eller *all* utskänkning af bränvin etc. Med anledning häraf och då den af Första Kammaren beslutade förändring allenast afsett ett förtydligande af det ifrågavarande stadgandet i paragrafen, hvilket förtydligande synes Utskottet kunna hafva skäl för sig, får Utskottet, som likväl funnit den af Första Kammaren antagna lydelse icke alldeles utesluta möjligheten till misstyding och därför ansett sig böra gifva stadgandet en något förändrad redaktion, härmed föreslå,

2:o

att Kamrarne, med frånträdande af deras redan fattade beslut, i afseende å lydelsen utaf första punkten i moment 2 af § 18, må antaga följande lydelse för densamma:

Då i stad *all* minuthandel med eller *all* utskänkning af bränvin eller beggdera blifvit, *på sätt i § 10 moment 2 sägs*, af bolag öfvertagen, skall, förutom den *der* bestämda afgift, bolaget afstå hela den nettovinst, som, sedan nödiga förvaltningskostnader blifvit afdragna, enligt bolagets räkenskaper visat sig hafva uppkommit af all den bränvinshandel bolaget idkat.

Med anledning af ett inom Utskottet framställt förslag om sådan förändring af § 36: att *dels* der förekommande stadganden angående tullförpassning vid försändningar af bränvin sjöledes skulle borttagas och ersättas af en hänvisning till Tullstadgan, der *dess*a stadganden hade sin rätta plats, *dels* ock skyldigheten att låta försändning af bränvin landvägen inom riket i större parti än 60 kannor åtföljas af tillverkningsbevis skulle

upphöra med undantag i visst hänseende för ett begränsadt område inom de kustprovinser, der olofflig bränvinsinförsel mest kunde vara att befara, hade Utskottet under 24 punkten hemställt, att § 36 skulle erhålla denna lydelse:

»Då bränvin försändes sjöledes och någon del af saltsjön dervid befares, skall det vara underkastadt försegling och förpassning på sätt derom i Tullstadgan föreskrifves.

Vid annan försändning af bränvin inom landet eger deremot förpassning icke rum; skolande dock, då bränvin forslas landvägen inom en mil från kusten i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län, i myckenhet öfverstigande 15 kannor, detsamma åtföljas af tillverkarens eller säljarens på tro och heder sednast inom en vecka före uppvisandet afgifna bevis att bränvinet icke blifvit i riket oloffligen infördt».

Denna punkt har af båda Kamrarne blifvit till Utskottet återförvisad, hvarvid, enligt Utskottet tillhandakommet diskussionsprotokoll, blifvit anmärkt: *dels* att de föreslagna inskränkningarne för ofvanberörda kustprovinser icke skulle vara af behovet påkallad; *dels* att förpassningsbevisen borde vara *under edsförpligtelse* i stället för på »tro och heder» utfärdade; *dels* att svårighet skulle möta för en försäljare af bränvin att intyga, att det försålda bränvinet icke blifvit oloffligen i riket infördt; *och dels* att, genom begagnande af uttrycket »Bohus län», Göteborgs län blifvit från den föreslagna undantagslagstiftningen befriadt, ehuru densamma der borde vara lika behöffig.

Med anledning häraf får Utskottet, till stöd för sin åsigt om lämpligheten och behöfligheten af den föreslagna inskränkingen, åberopa, att general-tulldirektören, hvilken inom Utskottet väckt förslaget, till stöd derför anført, att, med afseende på möjligheten, af olofflig bränvinsinförsel uti ifrågavarande provinser, det icke vore rådligt, att äfven inom dessa helt och hållet borttaga all kontroll på den landväga försändningen af bränvin. Beträffande anmärkingen, att bevisen skulle vara under edsförpligtelse utfärdade, tillåter sig Utskottet erinra, att, så vidt Utskottet kan finna, ingen den ringaste större säkerhet för bevisens riktighet härigenom ernås. Icke heller kan Utskottet föreställa sig, att den, som försäljer bränvin till så stor myckenhet som den för hvilken bevis fordras eller mera än 15 kannor, och som således naturligen köper sitt bränvin i ännu större parti, skall hafva svårt för att veta, huruvida detsamma är oloffligen i riket infördt eller icke. Deremot har Utskottet funnit anmärkingen i fråga om det mindre riktiga i begagnandet af uttrycket Bohus län, hvarmed Utskottet afsett Göteborgs och Bohus län, fullt befogad, och har i detta hän-

seende vidtagit rättelse; hemställande Utskottet, på grund af det nu anförda, och de skäl Utskottet i sitt förra betänkande anført,

3:o

att § 36 må erhålla följande lydelse:

Då bränvin försändes sjöledes och någon del af saltsjön dervid befares, skall det vara underkastadt försegling och förpassning på sätt derom i Tullstadgan föreskrifves.

Vid annan försändning af bränvin inom landet eger deremot förpassning icke rum; skolande dock, då bränvin forslas landvägen inom en mil från kusten mellan Norska gränsen och gränsen emellan Blekinge och Calmar län i myckenhet öfverstigande 15 kannor, detsamma åtföljas af tillverkarens eller säljarens på tro och heder sednast inom en vecka före uppvisandet afgifna bevis, att bränvinet icke blifvit i riket olofligen infördt;

samt, i följd häraf:

att § 51 må förändras sålunda:

»Underlåtes vid *landväga* transport af bränvin — — — — —
förtullas».

Sedan Utskottet vid § 2 föreslagit, att der stadgade minsta försäljningsbelopp vid minuthandel med bränvin skulle bestämmas till 20 kubik-tum samt att vid sådan handel icke mindre än detta minsta belopp skulle få å något kärl utlemnas, hade Utskottet, i afseende å § 41, under punkten 25, — med afstyrkande af åtskilliga motioner, väckta af Herrar von Koch, Peterson, Magni och Englander och hufvudsakligen angående skärpta straffbestämmelser för oloflig bränvinsförsäljning, — hemställt om sådan förändring af denna §, att densamma jemväl komme att innefatta ansvarsbestämmelse för öfverträdelse af förberörda i § 2 föreslagna förbud att vid minuthandel utlemna bränvin på något kärl i mindre belopp än der föreskrifvits.

Vid föredragning inom Kamrarne af denna 25:te punkt har densamma blifvit af båda Kamrarne till Utskottet återförvisad; Och då, så vidt Utskottet kunnat inhemta, återremissen icke afsett att från Utskottet erhålla något förslag till sådan skärpning i straffbestämmelserna för oloflig bränvinsförsäljning, som i motionerna föreslagits, utan allenast synes föranledd af Kamrarnes beslut att, med afslag å Utskottets ändringsförslag beträffande § 2, bibehålla denna § oförändrad, får Utskottet, i anledning af återremissen, hemställa,

4:o

att Riksdagen, med afslag af Herrar von Kochs, Petersons, Magni och Englanders framställda förslag till ändringar i § 41, måtte besluta, att densamma skall vid dess lydelse i nu gällande författning bibehållas.

Stockholm den 22 April 1873.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.
